

[Enggaard.]

som jeg var inde på i mit første indlæg, vil være med til at drøfte konkrete forholdsregler, som kan skabe rimeligere forhold for disse kommuners indkomst. Jeg tror ikke, at en tillægsgrundskyld, som hr. Gunnar Jensen var inde på, absolut behøver at være den rigtigste løsning af problemet, men jeg er forholdsvis fordomsfri med hensyn til at skabe en løsning af det. Jeg tror, som jeg sagde før, at en mere generel regel om overførsel af en passende andel af sommerhusejerens kommuneskat fra hans bopælskommune til sommerhuskommunen vil være en rimeligere vej, og den vil også kunne yde et bidrag med hensyn til udligning imellem de vanskeligt stillede kommuner og en række af de allerbedst stillede kommuner her i landet.

Hr. Erhard Jakobsen var flere gange inde på det kommunale selvstyre. Den tankegang, der ligger i dette, kan jeg da i vid udstrækning dele, men jeg ønsker at føje til, at det kommunale selvstyres begrænsning må ligge dér, hvor man med flertalsbeslutninger i kommunerne rammer mindretal urimeligt. Jeg tror, det er væsentligt at have for øje, at selv om hr. Erhard Jakobsen atter og atter fastslår, at ansvaret for sådan en ting som grundbeskatning må ligge inden for kommunens grænser, så hjælper det ikke så kolossalt meget, det kan ikke vende op og ned på det politiske system i en kommune, hvis man rammer et mindretal, navnlig hvis det er et lille mindretal. Og jeg har indtryk af, at ikke mindst i Herstedernes kommune, som jo bestandig bruges som eksempel i disse anliggender, er der tale om, at et meget stort flertal i kommunen rammer et ret lille mindretal af kommunens beboere. Det føler jeg ud fra en retfærdighedsbetragtning er forkert; også i et sådant tilfælde må det være berettiget, at man sætter en ganske lille begrænsning ind i kommunernes selvstyre for at varetage et mindretals berettigede interesser.

Jeg skal med disse ord endnu en gang anbefale, at vi i det kommende udvalgsar-

bejde går i dybden med disse problemer, og jeg føler mig overbevist om, at erkendelsen af, at det er rigtigt, at der gøres noget imod de urimeligheder, som er indtrådt i en række kommuner, vil brede sig. Og jeg tror stadig, at vi opnår et hensigtsmæssigt resultatet, uanset at der jo af et flertal af partier i dag ikke har været vist den allerstørste forståelse for problemet.

Gunnar Jensen: Ministeren lovede at ville skaffe materiale til belysning af, hvorvidt grundskatter vender den tunge ende nedad, og jeg vil hilse med tilfredshed, at vi kan få sådanne oplysninger frem. Der er et meget stærkt behov derfor. Det er mit indtryk, at en mængde kommunalbestyrelser rundt omkring i landet på mere eller mindre videnskabelig eller mere eller mindre fast grund har beregnet, hvordan det nu ligger med forholdet mellem grundskatter og skat på indkomst. Men når man så har fundet frem til et eller andet forhold — det har man også været inde på tidligere i dag — så tænker vedkommende kommunalbestyrelsesmedlemmer eller politikere sådan: ja, når det gælder for min kommune, hjemme hos mig, så må den regel da gælde alle andre steder også. Og den tanke er nemlig ikke korrekt. Derfor ville det være rigtigt, hvis man kunne få et virkeligt helhedsindtryk af, hvordan det egentlig virker, hvilket tryk det giver under den ene eller den anden form.

Hr. Enggaard sagde i sin afslutningsbemærkning, at han var fordomsfri med hensyn til tillægsgrundskylden, og alene det er dog en væsentlig baggrund for forhandling. Jeg skal heller ikke her, som jeg sagde i mit første indlæg, lægge mig fast på noget i den retning, men hvis man skal ind på at løse disse ting, så må man nok forudse, at det er nødvendigt at få disse oplysninger fra indenrigsministeriet først, sådan at man bliver i stand til at bedømme hele sagen.

Til sidst kan jeg lige nævne, at hr. Enggaard var inde på, at man i Herstederne lod et flertal ramme et mindretal, og det fandt hr. Enggaard forkert. Ja, det er en af de